

οἱ φετζίπροκες διαφορὲς τρανσάδες καὶ ἀννουλάδες, τόσον διὰ τὰ περασμένα βιάγγια ὡσὰν καὶ διὰ τὰ δύο ὕστερα, ἔξεκαθαρίζοντας ὅτι εἰς τὰ χέρια τοῦ αὐτοῦ μ(ισσὲ)ρ Γιάννη δὲν εὑρίσκεται ἄλλο εἰς λογαριασμὸν τοῦ αὐτοῦ μ(ισσὲ)ρ Γιώργου, πάρεξ ἔνα δακτυλίδι χρυσό, τὸ ὅποιο ὑπόσχεται νὰ τοῦ τὸ στρέψῃ εἰς τέρμινον μῆνα ἔνα, καὶ μὴ δίνοντάς το νὰ τοῦ δίδῃ διὰ πληρωμὴν τοῦ αὐτοῦ τζεκίνια τρία, χωρὶς λόγου καὶ κρίσεως καὶ ἀπὸ τὴ βάρκα ὅποὺ καραβοκυρεύει ὁ ἄνωθεν πατρὸν Γιάννης εἶναι τὸ κβάρτο μερτικὸ τοῦ αὐτοῦ μ(ισσὲ)ρ Γιώργου μὲ τὸ κβάρτο δλωνῶν τῶν ἀρμέτζων ὅποὺ ἔχει διὰ κόντο τῆς αὐτῆς βαρκός, εἰς τὴν ὅποιαν φισερβάρουνται νὰ τήνε ξεκάμουν τὴν αὐτὴν βάρκα μὲ τὸ στρίψιμο τοῦ βιάγγιου, ὅποὺ μέλλει νὰ κάμῃ εἰς τὴν Μάνην, στέντα ὅποὺ ἐπαράτησε πάρτε ἀπὸ τὸ βλησίδι πομένω. Καὶ οὕτως ἐσυμφώνησαν πέρ πάττο ἐσπρέσσο καὶ ἴναλτεράμπιλε καὶ ὑπόσχονται φετζίπροκαμέντε μὲ τὰ καλά τους διὰ τὸ μαντινιμέντο εἰς μαρτυρίας, ἔξεκαθαρίζοντας ὅτι ὁ αὐτὸς Γιώργος ἔλαβε τὸ κβάρτο τοῦ βλησιδιοῦ, ποὺ εἶχε ὁ αὐτὸς Νίκλος εἰς τὴν βάρκα του καὶ κράζεται πλερωμένος, εἰς μαρτυρίας.

† γιάννης φλαμπουριάρης μαρτυρῶ,

† ἀντώνης πετρουλῆς μαρτυρῶ.

69.

Ἐπαρεία τῆς 11 Ἀπριλίου 1710. Νοτάρος Ἰω. Λευόρεζ (Β.Ε.Ι., 8, σ. 164).

† 1710 Ἀπρ(ιλίου) 11. Τὴν σήμερον ὁ σ(ινιὸ)ρ Προκόπις Νίκλος καὶ μ(ισσὲ)ρ Γιωργάκις Βούργαρις ἐσυμφώνησαν μὲ τὴν παροῦσαν κυράτζα Ἀναστασούλλα Μεταξοπούλλα¹⁾) καὶ κάνουν τὴν παροῦσαν συντροφίαν καὶ δίνει ἡ αὐτὴ κυράτζα Ἀναστασούλλα πρὸς τὸν ἄνωθεν Νίκλον καὶ Βούργαριν δουκᾶτα εἴκοσι τέσσερα, No 24, καὶ τζεκίνια χρυσᾶ φούσπιδα ὀκτώ, No 8, καὶ αὐτοὶ ὑπόσχουνται νὰ τὰ ἴνβεστίρουνε εἰς τόσο ξίδι καὶ νὰ τὸ πουλοῦν εἰς καιρὸν ὅποὺ νὰ ἔχουν πρέτζιο ἀβανταγκιῶζο καὶ ὅτι κερδίσουν ἐβγάνοντας πρῶτα τὸ καπιτάλε τῆς ἄνωθεν Μεταξοπούλλας, τὸ διάφορον ὅποὺ θέλουν κάμει νὰ μοιράζουν ἀντάμα εἰς τρία μερτικά, τὸ κάθε μέρος ἔνα μερτικό, ὑπόσχοντας τὰ καλά τους ὡς ἄνωθεν Νίκλος καὶ Βούργαρις δμοίως καὶ ἴνσόλιδουμ διὰ τὸ ἀδεπιμέντο ὧς ἄνωθεν. Καὶ περιπλέον ὑποτεκάβο τὸ ξίδι πρὸς τὴν ἄνωθεν Μεταξοπούλλα διὰ τὴν ἄνωθεν σοῦμμα τὰ δουκᾶτα, No 24, εἰς μαρτυρίας

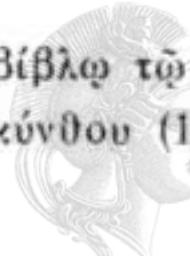
† σταματέλος κουτουβαλῆς²⁾ μαρτυρῶ

† πιέρος βούργαρης ὑπογράφω διὰ τὸν πατέρα μου

† προκόπης νίκλος βεβαιώνω τὰ ἄνωθεν.

¹⁾ Ἐκ τῆς οίκου. Μεταξᾶ ἥτις εὑρίσκεται ἐγγεγραμμένη ἐν τῇ χρυσοβίβλῳ τῷ 1572.

²⁾ Ἐκ τῆς οίκου. ταύτης, κατὰ τὴν πολιορκίαν τοῦ φρουρίου τῆς Ζακύνθου (1571) διε-

[Ἐπὶ τοῦ περιθωρίου].

1710 Ἰουλίου 21 ἡ αὐτὴ κυράτζα Ἀναστασούλλα ἔλαβε τὰ ἀντικρυς τζεκίνια ὅχτὸς τὸ καπιτάλε καὶ κράζεται πληρωμένη διὰ τὸ αὐτὸ καπιτάλε εἰς μαρτυρίας.

† νικολέτος κούμανης μαρτυρῶ.

† τζώρτζης κουδουμνῆς¹⁾ μαρτυρῶ.

70.

Πληρεξιούσιότης τῆς 10 Αὐγούστου 1710. Νοτάριος Ἰω. Δενόρες (Β.6λ. 9 σ. 4).

† 1710 Αὐγ(ούστου) 10, Ζάκυνθο. Τὴν σήμερον ἐνεφανίστησαν παροῦσα σωματικῶς ἐμπροσθεν ἐμοῦ νοταρίου καὶ μαρτύρων ἡ κυράτζα Μαρία, χήρα, γυνὴ τοῦ π(ο)τ(ὲ) μ(ισσὲ)ρ Γιώργου Νομικοῦ, κάνοντας ὡς μάννα καὶ γοβερνατρίτσε τῶν παιδιῶν της, προκρεάδα μὲ τὸν ἀνωθεὶ π(ο)τ(ὲ) Γιώργον καὶ ἴνστιτουΐζει διὰ ἐπίτροπόν της γενεράλε τὸν παρόντα καὶ ἀτζετάντε πατρὸν Γιάννη Νίκλον, τοῦ ὅποίου δίδει ἔξουσίαν, ὥσπερ τὸ ἴδιό της κορμί, νὰ ἡμπορῷ νὰ σκουδέῃ ἀπὸ τὸν μ(ισσὲ)ρ Παναγιώτη Γουλάκη²⁾ δλο τὸ σολδὶ ὅποὺ φεσπετιβαμέντε φαίνεται νὰ ἔχῃ νὰ λάβῃ ὁ ἀνωθεὶ π(ο)τ(ὲ) συμβίος της ἀπὸ τὸν ἀνωθεὶ Γουλάκη, κάτοικο εἰς τὴν Μάνη, καθὼς φαίνεται οἱ τέσσερες καουτζιόνες, γεναμένες καὶ ὑπογεγραμμένες ὑπὸ χειρός του, φεγγιστράδες οἱ δύο μὲ διπλὲς δατζιόνες εἰς τὰ ἄτη τῆς Καντζελλαρίας τοῦ Κελεφᾶ, στὰς 15 Ὁκτ(ωβρίου) 1705 εἰς τὸ νέο³⁾ διὰ τζεκίνια ἔξήντα ὅχτώ, Νο 68, φεσπετιβαμέντε καὶ οἱ ἔτερες δύο, ἡ μία τζεκίνια εἴκοσι, Νο 20, καὶ ἡ ἔτερη τράσμα(;) βαλουτᾶδο ὡς εἰς αὐτὴν στὰς 25 καὶ 27 Ὁκτ(ωβρίου) 1704 καὶ ὡς εἰς αὐτὲς κονσενιάδες τοῦ αὐτοῦ πατρὸν Γιάννη, τοῦ ἐπιτρόπου της, μὲ τὴν ὅποίαν, ὡς ἀνωθεὶ, ἡμπορῶντας μὲ κάθε μόδον καὶ στράτα τῆς δικαιοσύνης νὰ κάμῃ τὴν αὐτὴν σκοσιόν, ὥσπερ νὰ ἦτανε παροῦσα ἡ ἴδια,

κρίθη ὁ ἵερεὺς Νικόλαος, ὅστις ἐπιπεσὼν αἰφνιδίως κατὰ τῶν πολεμίων ἐπήνεγκε μεγάλην ζημίαν ἐνθαρρύνας οὕτω τοὺς πολιορκουμένους συμπολίτας του. Βλ. Ν. ΚΑΤΡΑΜΗ, ἔνθ' ἀν. σ. 52. Κ. ΚΑΙΡΟΦΥΛΛΑ, ἔνθ' ἀν. σ. 58. Ἀρξαμένης δὲ τῆς ΙΙ ἔκατοντ. ἐγεννήθη ὁ Σπυρίδων ὅστις τῷ 1745 ἐγένετο Πρωτοπαπᾶς, τῷ δὲ 1759 ἐξελέγη Ἀρχιεπίσκοπος Κεφαλληνίας καὶ Ζακύνθου λαβὼν τὸ ὄνομα Σωφρόνιος. Τότε (1777) μετέβη εἰς Κεφαλληνίαν καὶ ὁ Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός. Πλείονα βλ. Ν. ΚΑΤΡΑΜΗ, ἔνθ' ἀν. σ. 389 - 394 καὶ Ε. ΚΡΙΑΡΑ, Ἀνέκδοτος κατάλογος ἱεραρχῶν Κεφαλληνίας, Ζακύνθου καὶ Ἰθάκης, Ἐπετηρίς τοῦ Μεσαιωνικοῦ Ἀρχείου τῆς Ἀκαδημίας 2 (1940 - 49) σ. 6 - 7, 17 - 18.

¹⁾ Τὸ ἐπώνυμον μαρτυρεῖται ἐκ Κορήτης τῷ 1590 (Μανόλης) Κουδουμνῆς. Βλ. Σ. ΞΑΝΘΟΥΔΙΔΟΥ, Χριστιανικὴ Κορήτη τόμ. 1 σ. 30, 31 κ.ἄ. Ἱερ. Ἐμμ. Κουδουμνῆς εὑρίσκεται ἐν Ζακύνθῳ τῷ 1675, βλ. Λ. ΖΩΗ, Κορήτες ἐν Ζακύνθῳ, Ε.Ε.Κ.Σ. 2 (1940) σ. 121.

²⁾ Σήμερον τὸ ἐπώνυμον ἐν Μάνῃ εἶναι Γουλάκος.

³⁾ Εἰς τὸ νέο δηλ. ἡμερολόγιον.

